

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Aducto [et] socijs martyribus. Cap[itulum]. xxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis Theodoro et Anthimodoro episcopis. Cap. xvi.

Theo-
dorus et An-
thimodorus
episcopi fra-
tres gemini
apud ponti-

nciam claruerunt tempori-
bus maximini imperatoris.
De quibus tradit eusebius
libro. vi. cap. xxii. q. maior

horum natus theodorus vir famosissimus fuit: qui in episcopis apud pontum gregorius nominatur: fide et virtutibus atque scia per omnia applicus. Sed eius frater anthimodorus: quos origenes de auditorio rhetoris retractos: studia communiter literarum: in diuinis suis philosophiam commutare. Quibus apud eum per quinque annos verbo dei operam dantes: in tantum profectum diuine eruditionis atque scientie peruenerunt: tantumque vite merito et cultu eniterunt: ut ab his scholis eius imatura adhuc etate: ad episcopatum provincie ponti sacerdotium uterque raperetur. Qui et ambo ibidem in christo quiescunt.

De sancto Syro martyre. Cap. xvii.

Syrus mar-
tyr apud alexandriam
passus est sub decio
cesaris persecutioe. Hic cum
res cuiusdam potentis sub
mercede procurari et. Iubeat
ab eo idolis immolare. Hec
sans cogitur in iuribus: Hec
sternis rursus mulctur bla-

ditus. Cum vero utriusque contemneret: preacurta sude validissime transfuerberatus: et per media viscera neci traditur: et martyrio coronatur. Hec eusebius libro. vi. cap. xxxi.

De sancto Cheramone episcopo et martyre. Cap. xviii.

Cheramone mar-
tyr et episcopus venerandus senex
apud alexandriam fuit. Hic
pontifex urbis egypti fuit qui
dicitur nicopolis. Qui tem-

poro deciane persecutiois: cum ad arabicum montem cum grandaeva coniuge discessisset nulli vltra apparuit. Et cum ad peragendum eum plurimi christiani frequentissime processissent: perferatatis omnibus locis neque ipsos vltra quisquam neque corpora eorum potuerunt inuenire. Hec eusebius ubi supra.

De sancta matre quedam filia
bus virginibus et mar. Cap. xix.

Sancta

quedam mater
cum duabus filia-
bus virginibus
apud alexandriam
passe sunt:
sub persecutione
diolectiani et
maximiani augustini.
De quibus refert
eusebius libro. viii. cap. xiiij. q. cum
esset pulchritudine et pudici-

tia formosa genere nobilis et copiosa facultatibus: filias duas virgines habebat ad materne pudicitie regulam enutritas: specie simul et moribus se imitantes. Quas religiosa mater secundum preceptum domini et timore diuinum dedicauerat. Cum autem declinade persecutiois gratia sui absentiam procuraret: missi a prefide milites reptas eas venire antiochiam cogit. Sed cum perurgentibus militibus vehiculo iter agerent: religiosa et pudica mater filias lamentatur: quod eas gentiles studeant: aut a deo: aut a pudicitia separare. Hortaturque illas ne mori pertimescant: ne de specta pudicitia viuere cum turpitudine cupiat. admonetque illas necem eis aut opprobrium paratum peruenire: et impudicorum cum suum preripere. Cum autem filias ad tale propositum videret accensas: et ad quedam flumini peruenissent necessitatis causa se descendere velle simularunt. Et dum custodes paululum naturali verecundia secessissent: flumini se rapidis fluctibus iniecerunt. Sicque immaculatam domino spiritum reddiderunt. Hec eusebius.

De sanctis Adauto et sociis
martyribus. Cap. xx.

Adauto
martyr: cum inu-
merabilibus vtri-
usque sexus om-
nis etatis sociis apud phry-
giam passus est. De quo eu-
sebius libro octauo capitulo
secundo tractat: quod erat dux
cuiusdam ciuitatis in phry-
gia posite: in qua erant om-
nes populi christiani: ipse autem in na-
tione italus super vniuersum erat populum
constitutus. Cum autem Diocletianus im-
perator gentiliam legionem militum illic
misisset: ut omnem ciuitatis illius plebem imo-
lare compelleret: illique omnes vniuersos se
christianos esse dicebant: et omnino sacrificare
contempserunt. Adauto dux et curatore ciui-
tatis populorum exhortante: portet ab eis a genti-
libus clauduntur: ipsaque ciuitas omni parte
ab eis circumdatur: et missis igne oppidum vna
cum viris omnibus ac mulieribus parvulis pariter

De sanctis quorū certa dies cele.igno. Fo.ccc.

ac semib' cōcremat: ita vt null' peni' ex illa vbe etiā cū optimo volētib' daretur abscederet. Sicqz oēs ciues pfati celestis hierlm ciues effecti gl'ioso martyrio coronantur.

De sanctis pluribus martyribus apud alexandriam. Cap. xxxi.

Martyres plurimi apud alexandriā passi sunt sub p̄secutione antedicti Diocletiani.

De quib' eusebius octauo libro caplo decimosēdo refert q' trūcatis aurib' atqz in hōnesto vulnere narib' manūū quoqz ceteroꝝqz mēbroꝝum summitatib' amputatis: trūcū sinebāt abire derisum. Quidā vō in craticulis p̄muis subterpositis torrebant. Inter quos duo nobiles iuuenes dū cōprehēsi simulacris imolare cōgerent: se ad aras duci postularunt. Et cum fuissent adducti: man' suas ardētī igni superponentes: et quousqz ois caro in ignē deffueret: immobiliter perdurarūt. Alij vō cum ad sacrificandū quererētur: sacrilegam pollutionem vitam p̄cipitio finierūt. Vinore quidem tolerantie fiducia: sed conseruāde fidei maiore cautela.

De sanctis quattuor episcopis martyribus. Cap. xxxij.

Quattuor sancti

epi apud alexandriā passi sunt sub diocletiana p̄secutione. Quoz noia hec sunt: primus p̄phileas: scōs hesychi: tertius pachomius: quartus theodorus. Hi ex vrbibus egypti epi p̄ confessione nois xpiani glorioso apud ipas vbe sunt martyrio coronati. Hec eusebius libro. viij. cap. xiiij.

De sancto Asnuthio epo. Cap. xxxiiij.

Asnuthius

ep̄s egypti partibus vñ fuit ex numero p̄fessorū illorū epoz: quos maximian' imperator detritis oculis effosiss: et sinistro poplite p̄ciso p̄metalla dānauerat. De hoc libro. x. eccl'iaſtice hystorie scribitur: q' inter fuit consilio p̄mo sanctorum patrum prius apud niceam sub constantino augusto ch'istianissimo celebrato. In quo tāta virtutum inerat gratia: vt signa per eū nō min' q' dudū per apostolos fierēt. Nam et demones tantum verbo fugabat: et egros sola oratione curabat. S; et cecis dicit' visus red-

didisse: et paralyticos ad stabilitatē corporis reuocasse. Quē constantinus in tanta veneratione et affectu habuit: vt sepius eū intra palatium euocati cōplecteret: et illum oculum: qui in cōfessione fidei fuerat euulsus: audioribus oculis demulceret. Et hic ad ecclesiam suam reductus senioqz confectus: post vitam virtutibus insignem in pace quieuit.

De sancta quedam captiua apud iberiam. Cap. xxxiiij.

Sancta que

daz mulier captiua tēpore cōstantini magni imperatoris claruit apud gentes iberozum: que sub are pōtico iacet: p̄ quā deus ipas gentes p̄mū ad noriciam fidei conuocauit. Cum enim ipsa mulier ch'ristiana apud ipsos populos captiuata: fidelē et sobriā ac pudicā duceret vitam: et diebus et noctib' in orōnibus p̄fisteret: et ex hoc barbari tanq' qd noui mirarent: ac qd sibi hoc vellet curiosi p̄uicteantur. Illa se xp̄m deū suū tali ritu colere fatebatur: qui velut sibi ignoraz nouitate nois mirabant. Erat aut' moris apud eos vt siqs paruul' egrotaret a matre per singulas domos circumferretur: ab omnibus videlicet quicq' experti remedij postulante. Cum autem mulier quedam paruulum suū languidum per omnes circumtulisset ex more: nec aliquid remedij cepisset. Venit ad captiuam: vt si quid sciret: ostēderet. Illa se nihil remedij humani scire testatur: ch'ristum tamen deū suū quē colebat: salutem hominibus desperatam posse ipsi dare confirmat. Paruulum itaqz cilio suo superpositum oratione fusa sanus reddidit matri sue. Sermo defertur ad plures factiqz fama magnifici ad aures regine grauissime egrotatis et iam de salute quasi desperantis perlabitur que rogat ad se mulierē duci illa negat accedere ne: nimis de se videretur presumere. Regina facit se ad mulierem portari. Que similiter supra ciliuz ei' posita: inuocato ch'risti nomine continuo sanata. Docet captiua reginam ch'ristū esse summi dei filium: qui auctor est incolumitatis et vite: qui et regibus regna distribuit et mortalibus vitam. Quod domū regressa marito regi p̄cūctatī eam subite sanata apuit. Ille mulier i mīera p̄sentari iubet. Regina vō ei respōdet: q' mulier nihil in auro vel argento appetit: s; ieiunio quasi cibo pascit. Nilqz aliud p̄ mīere qrit: nisi vt xp̄s a rege et oī regno ei' colat. Ad h' aut' rex segnior fuit: et quū ad xp̄m affectū h'et p̄uersionē distulit. Ad qd tñ vrez illum sepius conuocabat.